

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.342/2015/8.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Bán, S. Szabó & Partners Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. S. Szabó Péter Ügyvéd által képviselt felperesnek a Solt & Társai Ügyvédi Társulás ügyintéző: dr. Solt Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen bankgarancia érvényesítése iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 34.G.43.163/2014. szám alatt indult perben, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Honvári és Társa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Völgyesiné dr. Hontvári Zsuzsanna ügyvéd által képviselt I.r., Dr. Bíró Ádám ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Bíró Ádám ügyvéd által képviselt II.r. és a Radnay és Virág Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Radnay Eszter ügyvéd által képviselt III. r. beavatkozók beavatkoztak, a Fővárosi Ítéltábla 25.Gf.40.317/2015/10. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek, valamint az I. rendű alperesi beavatkozónak 1.905.000 (egymillió-kilencszázötezer) - 1.905.000 (egymillió-kilencszázötezer) Ft, a II. rendű és a III. rendű alperesi beavatkozónak 635.000 (hatszázharmincötezer) - 635.000

(hatszázharmincötezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes romániai autópályák, országos utak kivitelezésével, üzemeltetésével foglalkozó állami tulajdonú társaság. Nemzetközi pályázatot írt ki a Romániában elvégzendő útfelújítási munkák elvégzésére egy, a pályázatban meghatározott útszakasz tekintetében. Tendergarancia nyújtását követően, a perben nem álló V Zrt. (továbbiakban: vállalkozó Zrt.) ajánlatát a felperes elfogadta. Az elfogadó levelet a vállalkozó Zrt. 2007. július 13-án tudomásul vette. 2007. július 19-én az alperessel megbízási szerződést kötött teljesítési bankgarancia kiadására 3.572.681 euró összegben az útfelújítási munkálatoknak a vállalkozó Zrt. általi teljesítésének biztosítására. Az említett szerződésben a teljesítési garancia kedvezményezettjeként az R N C of M and International R nevű céget jelölte meg.

2007. július 30-án az alperes a megbízási szerződésben foglaltak szerint kibocsátotta a per tárgyát képező teljesítési garanciát. Ebben, egyebek mellett vállalta, hogy a kedvezményezett számára vita és ellenkezés nélkül, első írásos megkeresésre kifizetést teljesít 3.572.681 euró kereten belül anélkül, hogy a kedvezményezettnek meg kellene indokolnia az abban meghatározott összegek lehívásának okát. Az sem volt feltétel, hogy a kedvezményezett előbb a vállalkozóval szemben érvényesítse igényét. A bankgarancia szerint a vállalkozási szerződés, annak szerződéses feltételei, az elvégzendő munkák, a szerződéses dokumentumok bármilyen változtatása, kiegészítése, módosítása nem mentesíti az alperest a garanciavállalás alapján fennálló kötelezettségének teljesítése alól.

A teljesítési garancia a vállalkozási szerződésben meghatározott teljesítési igazolás kiadásának napjától számított 28. napig, de legkésőbb 2011. augusztus 13-ig volt érvényes.

2007. augusztus 10-én a felperes és a vállalkozó Zrt. megkötötte az útfelújítási munkálatok elvégzésére a vállalkozási szerződést.

2009. március 18-i hatállyal a vállalkozó Zrt.-ből kiválással létrejött az I.r. alperesi beavatkozó. A perbeli projekt tekintetében, a szétválási szerződésben írtak szerint, a vállalkozó Zrt. jogutódja lett.

2009. december 30-i hatállyal az I.r. alperesi beavatkozóból kivált a II.r. alperesi beavatkozó. A perbeli projekt vonatkozásában a szétválási szerződés melléklete szerint az I.r. alperesi beavatkozó jogutódjává vált.

2011. március 9-i hatállyal a II.r. alperesi beavatkozóból kivált a III.r. alperesi beavatkozó. A perbeli projekt tekintetében a II.r. alperesi beavatkozó jogutódja lett, ugyancsak a szétválási szerződésben rögzítettek szerint.

2011. augusztus 8-án a felperes felhívta - levelező bankja útján - az alperest, hogy teljesítse a 2007. július 30-án kibocsátott bankgaranciában vállalt fizetési kötelezettségét az abban foglalt összeg erejéig, amennyiben 2011. augusztus 13-ig a garancia nem kerül meghosszabbításra. 2011. augusztus 11-én az alperes elutasította a lehívás iránti kérelmet. Arra hivatkozott, hogy a garanciát az R N A és Nemzetközi A, s nem az igény bejelentője az R A és O Útvállalat S.A. javára létesítették.

2011. augusztus 12-én a felperes kérte a bankgarancia címzettje nevének kijavítását, utalva arra, hogy a bankgaranciában megjelölt elnevezéssel, a valóságban a felperes a kedvezményezett.

Az alperes nem javította ki a kedvezményezett nevét a bankgaranciában, kifizetést nem teljesített.

2011. augusztus 15-én kelt elutasításában arra hivatkozott, hogy a bankgarancia nem a felperes javára került kibocsátására.

A felperes keresetében 3.572.681 euró tőke és annak járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, elsődlegesen kártérítés, másodlagosan bankgarancia teljesítésének jogcímén. Állította, az alperes alapos ok nélkül tagadta meg a bankgarancia szerinti összeg kifizetését. Kártérítési igényének jogalapjaként elsődlegesen lehetetlenülésre, másodlagosan késedelemre hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 313. §-ában, 312. § (2) bekezdésében, a 318. és 339. §-ban foglaltakra utalva. Arra hivatkozott, kára 3.572.681 euró, ugyanis ilyen mértékű vagyoni előnytől esett el. Károsodásának kezdő időpontját 2011. augusztus 8-ában határozta meg. Az ok-okozati összefüggés fennállása körében kifejtette, az alperes teljesítésének hiánya miatt nem jutott hozzá a bankgarancia összegéhez. Előadta azt is, az alperes megsértette együttműködési kötelezettségét, amikor a kedvezményezett nevét nem javította ki.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Tagadta, hogy felelősség terhelné a téves névfeltüntetés miatt. Állította, szerződéses jogviszony nem áll fenn a peres felek között. Jogszerűen utasította el a lehívás iránti kérelmet. Hangsúlyozta, a bankgaranciára történő kifizetés elmaradása nem jelenti azt, hogy a felperesnek kára keletkezett volna, illetve azt sem, hogy az megegyezik a bankgarancia teljes összegével.

Az I-III.r. alperesi beavatkozók ugyancsak a kereset elutasítását kérték.

Az I.r. alperesi beavatkozó, többek között, hivatkozott a vállalkozó személyében történt jogutódlásra. Állította, emiatt, a

felperes és a vállalkozó Zrt. között 2009. március 18. napján megszűnt a vállalkozási szerződés. A felperes tudomásul vette a jogutódlást, annak megfelelően került kibocsátásra az I.r. alperesi beavatkozót feltüntető, az ő teljesítését biztosító bankgarancia. Az I.r. alperesi beavatkozó utalt arra, jogutódja 2009. december 30. napján a II.r. alperesi beavatkozó lett. Hangsúlyozta, a per tárgyát képező bankgarancia a vállalkozó Zrt. teljesítését biztosította.

A II.r. alperesi beavatkozó is e tényre hivatkozott, valamint arra, hogy jogutódlás folytán az alperes kötelezettség vállalása megszűnt, így a perbeli bankgarancia lehívására csalárd módon került sor.

A III.r. alperesi beavatkozó kiemelte, a felperes a vállalkozó Zrt. nevére kibocsátott bankgaranciát hívta le, ahelyett, hogy az I.r. alperesi beavatkozó kérelmére kiállítottat érvényesítette volna.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét. Egyebek mellett kifejtette, az alperes nem írta el a bankgaranciában a kedvezményezett nevét, azt a megbízási szerződés szerint állította ki. Hangsúlyozta, a kedvezményezett nevének elírását a felperes nem kifogásolta négy éven keresztül. Ebből is következően, a kár elhárítása érdekében nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható volt. Sem a bankgarancia kiállításakor, sem lehívásakor nem jelezte az elírást. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes a kárának összegét sem bizonyította.

A bíróság utalt arra is, a bankgarancia lehívására irányuló kérelmet az alperes kizárólag a névelírás miatt utasította el. Ekkor nem is volt tudomása az alperesi oldalon bekövetkezett jogutódlásokról. Önmagában az a körülmény, hogy a vállalkozó személyében jogutódlás történt, nem jelenti, hogy a korábbi kötelezett megbízása alapján kiállított bankgarancia fennállt. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, a felperes elismerte, hogy a II.r. alperesi beavatkozó nem tudta teljesíteni a pályázati kiírás feltételeit. Ennek ellenére, a vállalkozási szerződés alapján semmilyen jogcselekményt nem tett. Az alperes ugyanakkor sem a II.r., sem a III.r. alperesi beavatkozóért nem vállalt garanciát. A perrel érintett bankgarancia már nem nyújthat biztosítékot ezek szerződésszegéséért.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az általa megállapított tényállást kiegészítette az alábbiakkal: A perbeli útfelújítási munkák teljesítésének határidejét az érintett felek 2009. augusztus 23-áról 2010. július 23-ára meghosszabbították. A vállalkozói díj 28.817.873,32 euró volt. A felperes a 2011. március 11-én kiállított felszólításában a 2010. július 23-ától 2010. október 31-

éig fennálló, 100 napos késedelemre tekintettel határozta meg 3.572.681 eurós kötbérigényét. A 2011. július 20-án kelt levélben az I.r. alperesi beavatkozótól kérte a bankgarancia érvényességi idejének meghosszabbítását 2014. szeptember 30-áig, valamint a bankgaranciában a vállalkozó neveként az I.r. alperesi beavatkozó feltüntetését.

A másodfokú bíróság érdemben, a bizonyítékok értékelése alapján arra következtetett, elírták a felperes nevét a garanciavállalási nyilatkozaton. A garanciavállalásról szóló jognyilatkozat valós tartalma szerint, ennek ellenére, a felperes volt a kedvezményezett. A másodfokú bíróság a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (továbbiakban: Gt.) 83. § (5) bekezdésének c) és d) pontjában írtakra hivatkozással azt is rögzítette, amennyiben a felperesnek a jogutódlás időpontjában, vagyis 2009. március 18-án kötbérkövetelése lett volna a vállalkozó Zrt.-vel szemben, azt a jogutóddal szemben érvényesíthette volna. Az ítélet tábla hangsúlyozta, a perbeli teljesítési bankgarancia azonban személyt biztosított, az alperes a vállalkozó Zrt. teljesítéséért vállalt bankgaranciát. A késedelem, amellyel kapcsolatos igényt a felperes érvényesíteni kívánt, nem a vállalkozó Zrt. késedelme volt. A felperesnek egyébként tudomása volt a jogutódlásról. A 2011. július 20-i levél is ezt igazolja. Ebben ugyanis az I.r. alperesi beavatkozót hívta fel a bankgarancia érvényességi idejének meghosszabbítására. Az ítélet tábla úgy találta, a felperes csalárd módon hívta le a bankgaranciát.

A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és keresetének megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Állította, a jogerős ítélet a Ptk. 249. §-ában, 199. §-ában, 4. § (1) bekezdésében, a 205. § (3) bekezdésében, valamint a 316. § (1) bekezdésében írtakba ütközik.

Kifejtette, a harmadik személyekkel közbeszerzési eljárás eredményeként létrejött jogviszonyok tekintetében a jogutódlás nem automatikus. Ezt támasztják alá a Közbeszerzések Tanácsa által a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 303. és 304. §-a kapcsán kifejtettek. Az ott írtak szerint jogutódlás esetén a szerződés módosítása jellemzően nem mellőzhető. Ugyanilyen rendelkezéseket tartalmaznak a román jogszabályok is.

Elismerte ugyanakkor, hogy a felperes egy ízben tudomásul vette a jogutódlást. Az I.r. alperesi beavatkozó jogutódlására tekintettel a perbeli vállalkozási szerződés módosításra került. Utalt azonban arra, hogy a II. és a III.r. alperesek nem váltak a szerződéses jogviszony alanyává. Előadta azt is, bár a felperes kérte a módosított bankgarancia kibocsátását az I.r. alperesi beavatkozó jogutódlása miatt, azt annak ellenére nem kapta meg, hogy az, a

perben bemutatott okirat szerint, létrejött.

A felperes nem vitatta, hogy a perbeli bankgarancia az adott vállalkozási szerződésből eredő kötelezettségnek, az adott vállalkozó általi teljesítését volt hivatott biztosítani. Állította, a bankgaranciában szereplő, biztosított kötelem (a szerződés tárgya) és a megrendelő személye nem változott. A vállalkozási szerződés nem szűnt meg, annak alanyává a vállalkozó Zrt. jogutódja vált. Utalt arra, a bankgarancia az alapügylettől elkülönülő, önálló és absztrakt jogviszony, abban nem következett be változás. E körben hivatkozott az URDG 458. nemzetközi szabvány egyes rendelkezéseire. Előadta, amennyiben kiválás esetén a jogutód automatikusan a jogelőd helyébe lép, akkor ez nemcsak a vállalkozási, hanem a bankgarancia jogviszonyra is vonatkozik. Állításának alátámasztására hivatkozott az I.r. alperesi beavatkozó azon levelében írtakra, amelyben a felperes új bankgarancia kibocsátása iránti kérelmére válaszolva akként nyilatkozott, hogy a bankgarancia a projektre vonatkozik. Jogi jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az I.r. alperesi beavatkozó a vállalkozó Zrt.-ből, kiválással létrejött entitás volt. Hivatkozott arra is, az I.r. alperesi beavatkozó tevékenységét biztosító bankgarancia száma, megjelölése sem változott. Véleménye szerint, ez azt jelzi, hogy a megbízó nevének módosítása kizárólag adminisztrációs intézkedés volt. Elismerte, az alperes kifejezetten a vállalkozó Zrt. vagyoni helyzetére tekintettel adta ki a bankgaranciát. Állította azonban, hogy a törvényes jogutódlás miatt nem került volna az eredetinel kockázatosabb helyzetbe, figyelemmel a Gt. 85. § (4) bekezdésében írtakra. Utalt arra is, az alperes a Vegyépszer csoport vállalkozásait egységes feltételek szerint, egységes kockázati tényezőkkel kezelte, e tárgyban keretszerződést is kötött velük. A felperes szerint, ha a bankgarancia a vállalkozó Zrt. átalakulásának eredményeképpen érvénytelenné válna, azzal a bankgarancia feltétel nélküli csorbulna olyan okból, amelyért kizárólag a vállalkozó felelős. Ezt a Ptk. 4. §-ában foglalt jóhiszeműség és tisztesség elvével és a bankgarancia lényegével is összeegyeztethetetlennek tartotta. Utalt arra, bankgarancia nélkül nem kötötte volna meg az építési szerződést. Ha a vállalkozó átalakulása a bankgaranciát érvénytelenné tenné, az a kedvezményezett méltánytalan helyzetbe hozná: az építési szerződés továbbra is érvényes maradna bankgarancia nélkül. A felperes szerint a jogutódlásra az alperes jogszerűen nem hivatkozhat, figyelemmel a Ptk. 316. § (1) bekezdésében írtakra is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalból elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az nem felelt meg a Pp. 272. § (2) bekezdésében írtaknak. Utalt a Pp. 271. § (1) bekezdésének d) pontjára, amely kizárta csatlakozó felülvizsgálati kérelem előterjesztését. Ennek ellenére vitatta, hogy a kedvezményezett neve a garanciában elírásra került volna. Hangsúlyozta, a garancia a vállalkozó Zrt.

teljesítését biztosította, a jogutódok teljesítéséért nem vállalt garanciát.

Az I.r. alperesi beavatkozó is elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalból elutasítását kérte. Érdemben a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A II. és a III.r. alperesi beavatkozó lényegében azonos jogi érveket felsorakoztatva, ugyancsak a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria úgy ítélte - szemben az alperes és az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében írtakkal -, hogy a felülvizsgálati kérelem a Pp. 272. § (2) bekezdése által előírt tartalmi követelményeknek megfelelt, így a felülvizsgálati kérelem hivatalból elutasításának feltételei nem álltak fenn.

Utal arra is a Kúria, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmet, csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be. Maga adta elő felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy a jogerős ítélet indokolása ellen sem felülvizsgálati kérelem, sem csatlakozó felülvizsgálati kérelem nem terjeszthető elő a Pp. 271. § (1) bekezdés d) pontja értelmében. A jelen eljárás tárgyát nem képezte a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy a bankgarancia kedvezményezettje a felperes volt.

A Kúria erre tekintettel tehát a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján és azt a felperes által megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A bankgarancia a bank egyoldalú és címzett jognyilatkozata. Az abban foglalt feltételek teljesülése esetén a címzett jogosult a banktól a vállalt pénzösszeg lehívására. A garancia kiadására irányuló megbízás alapján a bank köteles a garancia nyilatkozat kiállítására és annak a kedvezményezett részére továbbítására. Az egyoldalú jognyilatkozat megtétele feltételezi, hogy létezik a megbízó és a kedvezményezett között egy érvényes szerződés (alapjogviszony), amelyből eredő fizetési kötelezettség teljesítéséért vállal a garantőr garanciát. A bankgarancia ennek ellenére nem járulékos jellegű biztosíték. A bank részéről olyan önálló kötelezettségvállalás, amely közte és a kedvezményezett között hoz létre jogviszonyt, és amelyben a banki kötelezettség tartalma a bank által szabott feltételekhez igazodik (EBH2010/2/2235, Gfv.X.30.941/97).

Bankgarancia nyújtása esetén annak van ügydöntő jelentősége, hogy a bank kiért, mire vállalt kötelezettséget. A Kúria egyet értett a másodfokú bírósággal abban, hogy a 2007. július 30-án kibocsátott

teljesítési bankgaranciában az alperes a perben nem álló vállalkozó Zrt.-nek, az ott megjelölt útfelújítási munkák elvégzésére kötött szerződésből eredő kötelezettségei teljesítéséért vállalt fizetési kötelezettséget. Az abban rögzítettek szerint, az említett felek közötti szerződés esetleges módosítása a bankgarancia fennállását nem érintette volna, emiatt azt módosítani nem kellett volna. A bankgarancia ugyanakkor, szemben a felperes állításával, nem a projektet, hanem személy szerint a vállalkozó Zrt. pontosan meghatározott, vállalkozási szerződésben vállalt kötelezettségének teljesítését biztosította. A per tárgyát képező bankgarancia nem értelmezhető akként, hogy az alperes a bankgaranciát a vállalkozó Zrt. esetleges jogutódjai teljesítéséért is vállalta volna. A Kúria utal arra, teljesítési bankgarancia vállalása esetén egyáltalán nem közömbös, hogy a bank kinek a magatartásáért áll helyt. A felperes azon érvelése ugyan helytálló, hogy kiválás folytán az alperes, önmagában a Gt. felelősségi rendelkezéseire tekintettel, hátrányos helyzetbe nem került volna. Végső soron ugyanis érvényesül, a jogelőddel egyetemleges felelősség. Ahogy azonban arra az alperes is rámutatott, bankgarancia nyújtásánál az is mérlegelendő szempont, hogy mekkora az esélye a garancia lehívásának. Így nem tekinthető közömbösnek, és azt az alperes sem tekintette annak, hogy kinek a szerződésszegéséért vállal garanciát. Ez a jogalany a garanciaszerződésben meghatározottak szerint, egyértelműen beazonosíthatóan a vállalkozó Zrt. volt.

Az alapjogviszonyban a vállalkozói oldalon többszörös jogutódlás következett be a Gt. és a szétválási szerződések rendelkezései szerint. Az I. r. alperesi beavatkozó jogutódlásának tényéről a felperes tudomást szerzett. Az alapjogviszonyban ennek megfelelően a szerződés módosításra is került. A felperes új bankgarancia kibocsátását is kérte. Ennek ellenére úgy fogadta el a jogutódlás tényét, úgy került sor az alapjogviszonyban a szerződés módosítására, hogy az új bankgarancia nem állt rendelkezésére. Önmagában az, hogy az I. r. alperesi beavatkozó - tévesen - arról tájékoztatta a felperest, miszerint a 2007. július 30-án kibocsátott bankgarancia továbbra is irányadó, az a közöttük létrejött szerződéses jogviszonyt is biztosítja, nem jelenti azt, hogy az valójában így volt. Nem vitásan, 2009. november 25-én az alperes új bankgaranciát állított ki. Ebben az I. r. alperesi beavatkozó szerződéses kötelezettségei teljesítéséért vállalt fizetési kötelezettséget. A felperes - az alperes és az alperesi beavatkozók által sem cáfolt - állítása szerint azonban a 2009. november 25-én kelt bankgaranciát nem kapta kézhez, így az nem hatályosult. A felperes terhére ezért - a rendelkezésre álló adatok szerint - nem értékelhető, hogy nem ezt a bankgaranciát hívta le, mert azt nem is tehette.

A fent írtakból következően azzal, hogy a 2007. július 30-án

kibocsátott bankgaranciában az alperes a vállalkozó Zrt. kötelezettségszegése esetére vállalt fizetési kötelezettséget és az alapjogviszony a vállalkozó Zrt. és a felperes között megszűnt, az a bankgarancia megszűnését is eredményezte. A felperes csak a megszűnésig elkövetett szerződésszegés alapján lett volna jogosult a perbeli bankgaranciában írtak szerint, az ott megjelölt időben a követelt összeget lehívni.

Az alperes a bankgarancia kibocsátásakor nem sértette meg a Ptk. 4. §-ában írt elveket. A felperes által elvárt, megfogalmazott szöveggel bocsátotta ki azt. Ebben nem került kikötésre, hogy a bankgarancia a vállalkozó Zrt. személyében bekövetkező esetleges jogutódlás esetén is fennáll. Ilyen tartalmat a bankgaranciának a korábban kifejtettekre tekintettel tulajdonítani nem lehet. A felperes által hivatkozott méltánytalannak tekintett helyzet, amely a vállalkozási szerződés tekintetében bekövetkezett jogutódlással és a bankgarancia megszűnésével keletkezett, a bankgarancia más tartalmú megfogalmazásának megkövetelésével, esetlegesen más jogi eszközök igénybevételeivel megelőzhető lett volna. A Ptk. 316. §-ának megsértése az adott tényállás mellett önmagában amiatt nem merülhet fel, mert jogosultnak a felperes mint kedvezményezett tekintendő.

A perbeli 2007. júliusában kiállított garanciára a felperes által hivatkozott URDG 758. szokvány rendelkezése nem volt irányadó, amit maga a felperes is elismert a felülvizsgálati kérelmében. Az azt megelőzően alkalmazott URDG 458. szokvány irányadó voltára a bankgarancia nem utalt.

A jelen jogvita eldöntése tekintetében nem volt jelentősége annak sem, hogy az alapjogviszonyban a vállalkozó személyében bekövetkezett jogutódlás miatt szükség volt-e a vállalkozási szerződés módosítására. A közbeszerzési eljárással kapcsolatos felülvizsgálati érveket ezért a Kúria érdemben nem vizsgálta. Ugyancsak nem hat ki az érdemi döntésre azon, a felperes által állított, az alperes által cáfolt előadás, hogy a V csoport és az alperes között garancia keretszerződés létrejött. E körülményt egyébként a perben eljáró bíróságok - helyesen - nem is vizsgálták.

A bankgarancia teljesítésére irányuló felperesi kereset tehát a Kúria megítélése szerint is nem volt megalapozott.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a kártérítés iránti kereseti kérelmével összefüggésben előadást nem tett. Ezen kereseti követelése ugyanakkor - önmagában az igazolt jogellenes alperesi magatartás hiányában - nem megalapozott. Egyébként a kártérítési felelősség megállapításának egyéb konjunktív feltételei közül más sem került kétséget kizáróan bizonyításra.

A Kúria mindezekre tekintettel a felperes felülvizsgálati

kérelmében megjelölt jogszabálysértéseket megállapítani nem tudta, a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes, illetve az I-III. r. alperesi beavatkozók felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére. Ennek mértékét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdésének, a 4/A. § alkalmazásával, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan, ÁFA-val növelten határozta meg.

Budapest, 2016. február 9.

Dr.Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr.Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr.Osztovits András sk. bíró